

De economische waarde van een goed bosbeleid

An het begin van de winter, als alle bladeren zijn gevallen, kappen gemeenten overal bomen. Omdat ze maar een beperkt aanbod hebben, besteden ze het werk uit aan lokale hoveniers, die na het kappen de stam vaak direct versnipperen. De bomenkap is zo een kostenpost. Jammer, als er een professionele bosbouwer bij betrokken was, hadden de gemeenten er geld aan kunnen verdienen.

Als het in de Nederlandse politiek over bos en bomen gaat, dan gaat het eigenlijk altijd over de ecologie van het bosbeheer (natuurbehoud en milieubescherming) of recreatie. De economie van het bosbeheer komt nauwelijks aan bod. Dat is vreemd, want de totale Nederlandse bos- en houtsector biedt werk aan 69.000 mensen. De Nederlandse houtverwerkende industrie verwerkt ongeveer € 1 mrd aan hout en iedere Nederlander gebruikt jaarlijks gemiddeld bijna 1 m³ hout. 90% van dit hout komt uit het buitenland. Ook ons bedrijf importeert veel hout; slechts een heel klein percentage komt uit Nederlandse bossen.

Het zou goed zijn als de overheid ook de economische waarde van ons bos zou herkennen. Dat is ooit ook wel het geval geweest, maar helaas stamt het laatste bosbeleidsplan al weer uit 1993, terwijl regelmatige updates echt noodzakelijk zijn. Ook de provincies hebben bos en hout niet opgenomen in hun coalitieplannen. Blijkbaar heeft het geen prioriteit.

Nu denkt u misschien: en die schitterende Hoge Veluwe dan? Echter, Nationaal Park de Hoge Veluwe is particulier grondbezit.

Mensen weten vaak niet dat Nederland al sinds 1871 geen oerbos meer kent. Alle bossen zijn door mensen aangelegd en onderhouden. Vaak vergeten we dat ecologisch en economisch bosbeheer heel goed samen kunnen gaan. Beide hebben dezelfde langetermijndoelstelling: een mooi, divers en goed onderhouden bos.

Maar zo'n bos ontstaat niet vanzelf. Daarvoor moet worden gekeken naar de ontwikkeling van de bomen en het bos in het geheel. Zonder langetermijnplan om regelmatig

te dunnen en te verjongen ontberen we straks de boomsoorten die door volgende generaties te gebruiken zijn.

Wanneer we denken aan bomen kappen, denken we vaak aan grote lege vlakten met boomstompjes. Het zijn de beelden van tropische regenwouden waar bossen onder andere worden gekapt door de lokale bevolking, om in hun levensonderhoud te voorzien. Dat dit een maatschappelijk probleem is, staat buiten kijf. Europese bossen worden heel anders beheerd. Hier bestaat een derde van het landoppervlak uit bos en wordt slechts 55% van de bijgroei gekapt. 90% van het Europese bos is beschikbaar voor recreatie.

Economisch bosbeheer gaat verder dan er slechts voor zorgen dat de bomen die gekapt worden niet direct worden versnipperd.

Het behelst ook het plannen van nieuwe aanplant. Zo kan optimaal gebruik worden gemaakt van de productiepotentie van de groeiplaats.

Er zijn organisaties die gemeenten en provincies graag willen helpen bij het realiseren van duurzaam bosbeheer en duurzame bosketens. Een voorbeeld is de stichting Probos uit Wageningen, die dit sterk praktijkgericht en zonder winst oogmerk doet. Eigenlijk zouden provincies en gemeenten hiervan gebruik moeten maken bij het ontwikkelen van hun bos, zodat economisch en ecologisch bosbeheer bij elkaar komen.

Want het mooie is: het levert nog wat op ook!

Ingrid Faber

Ingrid Faber is ceo van Faber Halbertsma, de grootste Europese producent en verhuurder van houten pallets. Volgende week in deze wisselcolumn: Lieve Declercq, ceo van drinkwaterbedrijf Vitens.